

Sygn.akt III AUa 627/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2012r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Władysława Prusator-Kaluźna (spr.)

Sędziowie: SA Bożena Szponar - Jarocka

SO del. Dorota Zarzecka

Protokolant: Edyta Katarzyna Radziwońska

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2012 r. w Białymstoku

sprawy z wniosku L. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o waloryzację świadczenia

na skutek apelacji wnioskodawczyni L. B.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 7 maja 2012 r. sygn. akt V U 490/12

I. oddala apelację.

II. odstępuje od obciążania wnioskodawczyni kosztami zastępstwa procesowego za II instancję.

Sygn. akt III AUa 627/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 19 marca 2012 roku wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 stycznia 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2012 roku, poz. 118) dokonał waloryzacji emerytury przysługującej L. B. poprzez dodanie do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 29 lutego 2012 roku, tj. 1.876,61 złotych kwoty waloryzacji, tj. kwoty 71 złotych. Wysokość emerytury po waloryzacji, od dnia 1 marca 2012 roku, wyniosła 1.947,61 złotych.

W odwołaniu od powyższej decyzji L. B. kwestionowała waloryzację kwotową, podnosząc, iż jest ona niezgodna z celem waloryzacji, gdyż pociąga za sobą spadek realnej wartości emerytury oraz nie zniweluje skutków inflacji z 2011 roku. Domagała się właściwego zwaloryzowania świadczenia i podstawy wymiaru oraz zwrotu należnej kwoty pieniężnej wraz z odsetkami od dnia 1 marca 2012 roku. Nadto wносиła o przedstawienie przez Sąd orzekający Trybunałowi Konstytucyjnemu pytania prawnego odnośnie zgodności z Konstytucją w/w ustawy zmieniającej, bądź o zawieszenie postępowania do czasu wydania orzeczenia przez Trybunał Konstytucyjny w sprawie K 9/12, dotyczącej tej kwestii.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku wyrokiem z dnia 7 maja 2012 roku oddalił odwołanie. Sąd I instancji wskazał, że organ rentowy, stosownie do art. 4 ustawy z dnia 13 stycznia 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2012 roku, poz. 118), prawidłowo dokonał waloryzacji świadczenia emerytalnego przysługującego odwołującej poprzez dodanie do kwoty świadczenia, w wysokości przysługującej w dniu 29 lutego 2012 roku, kwoty waloryzacji w wysokości 71 złotych. Podkreślił, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. dokonał waloryzacji emerytury z poszanowaniem przepisów w/w ustawy, która obowiązywała zarówno w dacie wydania zaskarżonej decyzji, jak również obowiązuje w dacie orzekania przez Sąd I instancji. Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

L. B. zaskarżyła powyższy wyrok w całości, podtrzymując argumentację z odwołania od zaskarżonej decyzji organu rentowego. Domagała się przedstawienia przez Sąd orzekający Trybunałowi Konstytucyjnemu pytania prawnego, bądź zawieszenia postępowania do czasu wydania orzeczenia przez Trybunał Konstytucyjny w sprawie K 9/12, dotyczącej stwierdzenia niezgodności z Konstytucją w/w ustawy zmieniającej. Odwołująca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i w prawidłowy sposób zastosował obowiązujące przepisy prawa. Poczynione ustalenia faktyczne, jak również dokonana wykładnię przepisów prawa Sąd I instancji w pełni akceptuje.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie był sposób dokonania przez organ rentowy waloryzacji świadczenia emerytalnego w zaskarżonej decyzji z dnia 19 marca 2012 roku.

Odnosząc się do zarzutu apelacyjnego dotyczącego nieprawidłowego sposobu dokonania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. waloryzacji emerytury należy wskazać na treść przepisu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 stycznia 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2012 roku, poz. 118). Stosownie do powyższego przepisu w 2012 roku waloryzacja od dnia 1 marca polega na dodaniu do kwoty świadczenia, w wysokości przysługującej w dniu 29 lutego 2012 roku, kwoty waloryzacji w wysokości 71 złotych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na podstawie zaskarżonej aktualnie decyzji z dnia 19 marca 2012 roku dokonał waloryzacji w ten właśnie sposób, że do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 29 lutego 2012 roku, tj. do kwoty 1.876,61 złotych dodał kwotę waloryzacji, tj. kwotę 71 złotych. Stąd wysokość emerytury po waloryzacji, od dnia 1 marca 2012 roku, wyniosła 1.947,61 złotych.

Jak prawidłowo wskazał Sąd Okręgowy, waloryzacja kwotowa została dokonana zgodnie z przepisami ustawowymi obowiązującymi w dacie wydania zaskarżonej decyzji. Nadto, jak zaznaczył, przepisy te obowiązywały również w dacie wydania zaskarżonego wyroku. Obowiązują one także w dacie wyrokowania przez Sąd II instancji.

Należy wskazać, iż przedstawienie przez Sąd Trybunałowi Konstytucyjnemu pytania prawnego co do zgodności aktu normatywnego z Konstytucją jest uprawnieniem przyznanym Sądom na podstawie art. 193 Konstytucji. Sąd Apelacyjny podziela stanowisku Sądu Okręgowego, który w rozpoznawanej sprawie nie dostrzegł potrzeby przedstawienia takiego pytania.

Przepisy ustawy z dnia 13 stycznia 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (w tym art. 4 ust. 1 w/w ustawy, będący podstawą zaskarżonej decyzji) zostały zaskarżone do Trybunału Konstytucyjnego. Sprawa zawisła pod sygnaturą K 9/12 i na datę orzekania przez Sąd Apelacyjny nie został wyznaczony termin jej rozpoznania.

W sytuacji, jeżeli Trybunał Konstytucyjny orzekłby o niezgodności w/w ustawy z Konstytucją, odwołującej, stosownie do treści art. 401¹ k.p.c., będzie służyło prawo żądania wznowienia niniejszego postępowania z powyższego powodu.

Z uwagi na powyższe, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c., orzekł jak w pkt I sentencji wyroku.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd Apelacyjny odstąpił od obciążania odwołującej kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego. Podejmując decyzję w tym zakresie Sąd miał na względzie fakt, iż wymagająca rozstrzygnięcia w tej sprawie kwestia nie była oczywista, o czym świadczy skierowanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Rzecznika Praw Obywatelskich do Trybunału Konstytucyjnego wniosków o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją przepisów ustawy z dnia 13 stycznia 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (pkt II sentencji wyroku).

A.K.